

متن پرسش

با سلام و خسته نباشید. استاد عزیز من در زندگی غالباً توکلم بر خدا بوده و از همین رو معمولاً کم استرس هستم و در درونم یک آرامش نسبی درونی نسبت به خیلی مسائل دارم. و سعی میکنم خدا را همه کاره بدانم (اگرچه گاهی شیطان دلهره و .. ایجاد میکند) گاهی دیگران مرا به بی خیالی متهم میکنند و میگویند نه این توکل نیست و این بیماری روتنی است. با اینکه من در مسائل مختلف سعی و تلاش خود را میکنم البته نه با ولع و حرصی که برخی افراد امور را دنبال میکنند. به من بگویید آیا این آرامش داشتن اشتباه است و باید با جدیت بیشتری به همه چیز نگاه کنم و هر مسئله را طوری ببینم که انگار زندگیم وصل به آن است؟ لطفاً مرا راهنمایی کنید. تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی، علیکم السلام بنده آرزو دارم همان آرامشی را داشته باشم که شما دارید و این به معنی آن نیست که با برنامه‌ریزی کارها را جلو ببریم. مهم آن است که حرص بی‌جایی که به جان مردم افتاده است را با توکل به خدا از خود دور کنیم. موفق باشید